5 BANI EXEMPLARUL.—ANUL XXXIV.— N-rul 298 **Ediția de dimineață** JOI 27 (9) OCTOMBRIE 1916

ABONAMENTE

ROMÂNIA		STRĂINĂTATE	
Lei 4.65	3 luni	Lei 10.-	
9.15	6 luni	20.-	
18.—	Un an	40.-	

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN

UNIVERSUL

CELE DIN URMĂ STIRI DIN LUMEA ÎNTREAGĂ TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE

Redacția și Administrația: București, str. Brezoianu, 11

Directori: VIRGIL N. DĂRĂSCU și STELIAN POPESCU

BIBLIOTECA UNIVERSITATII IAȘI

Ziarul „UNIVERSUL" Onor Biblioteca Centrală Gr.

PROGRESAM SPRE SUD IN DOBROGEA

MOARTEA Generalului DRAGALINA

Luni seară, la orele 11, moartea neîndurată a răpit dintre noi pe bravul general Dragalina.

Vestea morței acestui erou va umple inimile românești de o adîncă și sinceră durere, căci numele său nu se va putea despărți în cursul vremurilor de victoria strălucită de la Jiu unde și-a ilustrat numele și, alături de alți bravi ostași, a revărsat asupra țărei o așa glorie neștearsă.

Și cîte fapte eroice nu eram îndreptățiți să mai așteptăm dela acest brav luptător în care țara și oștirea își pusese noui și mari nădejdi pentru viitor!

† Generalul DRAGALINA
(după o fotografie mai veche)

Acest brav, care a luptat eroic, care, prin pilda sa de bravură, a mînat pe soldații săi la victorie, a fost rănit la drag de un glonț hain.

Transportat în Capitală, la sanatoriul „Gerota", dînsul a fost operat de d. dr. Gerota, tăindu-i-se brațul. Se pare însă că a fost operat tîrziu, căci rana-i s'a agravat în timpul transportului dela Tîrgu-Jiu la București.

A intervenit în urmă operația chirurgicală a distinsului profesor d. dr. Thoma Ionescu, dar intervenția sa a fost tardivă, căci se ivise deja complicații cari prevesteau sfîrșitul bravului general.

Și aseară, la ora arătată mai sus, generalul Dragalina își dedea sfîrșitul la spitalul de la Palatul Regal, unde fusese transportat în ultimul timp.

*

Peste măsură îndureraţi de pierderea acestui mare general, căzut în apărarea Patriei, plecăm pios genunchi în fața rămășițelor sale mortuare și, împreună cu întreaga națiune, vărsăm lacrimile de durere și recunoștință ce se datorează eroilor cari cad pentru neam și țară.

UNIVERSUL

*

Generalul Dragalina s'a născut la 8 Decembrie 1860. Școala militară a făcut-o în Austria, unde a fost înaintat la gradul de sublocotenent. A demisionat din armata austriacă în 1883; iar la 1 Decembrie 1887 a fost primit în armata română și avansat locotenent, înaintînd rînd pe rînd pînă la gradul de general de brigadă la 1 Aprilie 1911. La 28 Februarie 1915 primește comanda diviziei I-a infanterie.

Corpul defunctului e depus la biserica Albă.

Zile de război

Avântul ofițerilor

de Leontin Iliescu.

Ar trebui ca fiecare ostaș să-și aibe carnetul în care să însemneze cronologia faptelor mai importante de război. După încetarea luptelor de astăzi, cu învoirea organelor competente, aceste fapte coordonate cu pricepere ar sluji la scrierea istoriei acestor vremuri pe cari avem cinstea și destinul să le trăim.

In acest chip, episoade interesante n'ar scăpa istoricului nepărtinitor, iar generațiile tinere ar găsi în ele un nesecat isvor de lumină sufletească și de entuziasm.

Faptele pe cari le-am aflat deunăzi întîmplător din gura unui tînăr ofițer rănit, un bun prieten pe care l'am cercetat într'un spital, m'au făcut să înțeleg de ce virtejii de pe front cari s'abat și pe la București, sunt profund revoltați de flecăreala sinistră a cucoanelor răspînditoare de panică. Nu se poate viață mai admirabilă ca aceea de pe front. Aceasta nu e vorbă aruncată în bobote, ci e adevărul sincer pe care-l spun și soldații și ofițerii întorși, pentru scurtă vreme, de pe front.

Dar pilda e mai elocventă de cît vorbăria.

Oltenii s'au purtat pretutindeni admirabil cum, de fapt, toți românii noștri se întrec în acte de vitejie, căutînd fiecare să pună în evidență valoarea regimentului și a comandanților săi.

Astfel stă cazul cu reg. 3 Olt care își are tradiția eroică încă din 1877. Incă dela începutul lunei trecute, cînd a intrat în luptă, acest regiment a isbutit să oprească înaintarea vertiginoasă a dușmanilor dela sud.

Cu toată superioritatea sa numerică și a mașinilor de război, dușmanul a fost respins cu jertfe din partea noastră, dar și cu mari pierderi din partea lui.

Comanda acelui regiment o avea atunci colonelul Traian Stolka, care mergea veșnic în fruntea trupelor, încurajîndu-și soldații și sburînd cu ei spre rîndurile dușmane. Cu toate stăruințele ce le făceau ofițerii și soldații ca să nu se expue prea mult comandantul, acesta manifesta totuși un suveran dispreț în fața morții.

Ziua de 5 Septembrie însă l-a fost o zi eroică, dar și fatală. In marea luptă de lîngă Rașova viteazul colonel, care sta în fruntea regimentului său, a fost grav lovit tocmai cînd comanda asaltul la baionetă, fiind la 60 pași de dușman.

Bravul colonel a căzut, dar nu și-a pierdut cumpătul, căci soarta îi lăsase mîngîierea de a-și vedea vitejii svîrlindu-se împotriva vrăjmașilor într'un elan eroic.

Dușmanul a fost alungat spre transeele lui și de-atunci — îmi povestea ofițerul rănit — el n'a mai îndrăznit să primească lupta cavalerească piept la piept. Vitezul regiment a rămas astfel stăpîn pe cîmpul de luptă după acest asalt dela Harabagea în timp ce colonelul Stoika, eroul comandant, a căzut grav rănit în piept, cu pămînul perforat, clavicula stîngă ruptă și o apofiză din șira spinării sfărîmată.

Luînd calea spitalului, a stat acolo mai bine de o lună, plîns de toți subalternii cari îl socoteau mort.

Acest asalt al infanteriei a fost susținut cu eroism de bateriile reg. 14 de artilerie, de sub comanda bravului colonel Ioan Bărsescu, care, deși rănit la picior, a refuzat să intre în spital, continuînd să-și facă datoria pe cîmpul de onoare.

In această luptă au mai fost răniți maiorul Gh. Caton din infanterie și căpitanul Tănăsescu, amîndoi în fruntea batalioanelor lor, — căci căpitanul comanda tot un batalion.

In ordinul de zi care s'a citit cu acest prilej, întregei brigăzi, se apreciază executarea unei recunoașteri plină de învățăminte, făcută de căpitanul Grigorescu din infanterie, sub ocrotirea tirului eficace al divizionului de artilerie comandat de maiorul Siliștеanu din regimentul 14 artilerie al colonelului Ioan Bărsescu, căruia îi s'a dat acum comanda unei brigăzi.

Cu astfel de viteji putem fi siguri de victoria finală și deplină a oștilor noastre, cari mărturisesc gloria strămoșilor lor.

Povestirea bunului meu prieten pe care l'am văzut rănit într'un spital, mi-a răscolit în suflet toate isvoarele bucuriei și m'a făcut să zîmbesc în fața cucuvelelor și a hipersensibililor cari ți-amintesc pe Crispus din celebrul roman al lui Sienkiewici.

Pe frontul italo-austriac

Pierderile mari ale inamicului

Coltano, 24. — Artileria inamică a fost foarte activă eri, la Valorsa, în zona muntelui Pasubio și pe platoul Asiago. In valea Travignolo, dușmanul, după ce a încercat o diversiune pe Colbricon, a pornit cinci atacuri violente împotriva poziției noastre de pe povîrnișurile vîrfului di Boche. Respins de cinci ori cu pierderi grave, inamicul a fost, la urmă, contraatacat cu baionete și pus pe fugă.

Printre numeroasele cadavre inamice rămase pe teren, s'au găsit 4 ofițeri.

In zona dela est de Gorizia și pe Carso, trupele noastre și-au întărit eri pozițiile luate, cu tot focul artileriei dușmane.

Prin mici operațiuni ofensive, trupele noastre au lărgit ocupațiunea în sectoarele dela sudul căii Oppachiasella la Castagnavizza, făcînd încă 200 prizonieri, în mare parte răniți sau risipiți pe cîmpul de luptă.

In acțiunile dela 19 pînă la 22 Octombrie st. v. am făcut, în total, 8982 prizonieri, dintre cari 270 ofițeri. Aceasta ridică la 40363, dintre cari 1008 ofițeri, numărul prizonierilor luați armatei austriace pe frontul Alpilor Julieni dela 24 Iulie st. v. pînă astăzi. — Cadorna. (T.F.F.).

Un stat-major austriac făcut prizonier

Coltano, 25. — Trupele italiene, după ce au ocupat vîrful muntelui Fuitii, la trei kilometrii de punctul de atac, au descins dealurile orientale și au descoperit în pădure un comandament austriac, instalat în niște barăci, care nu-și da seama de însemnătatea înfrîngerei și de pierderea muntelui.

Impărțiți în trei coloane, italienii s'au aruncat asupra acelor barăci și au cerut să se predea. După o ezitare și o încercare naivă de a fugi, întregul statmajor al brigadei s'a predat ofițerilor italieni.

E vorba de brigada comandată de generalul Scenti, care, rănit în una din ultimele lupte, fusese silit să cedeze comanda regimentelor sale colonelului, care a fost făcut acum prizonier.

Mai erau mai mulți căpitani și alți ofițeri printre prizonieri. Toți se mirau că sunt eroii unei aventuri așa de extraordinare. Odată cu aceștia s'au luat toate documentele și hărțile brigadei, a căror lectură e foarte interesantă pentru învingători.

Diviziuni austriace distruse

Coltano, 25 Oct.— După ofensiva din Septembrie, generalul Boroevici a trebuit să trimeată la odihnă, două divizii aproape distruse și care au fost înlocuite cu alte trei diviziuni, formate din elemente ce au fost luate de pe frontul Galiției.

Italienii la Castagnavizza

Coltano, 25. — Rino Alessi, corespondentul ziarului Secolo, *telegrafiază de pe front, că după ce italienii au luat muntele Veliki, comandanții austriaci s'au grăbit să ia toată artileria lor dincolo de linia a treia pe Carso, care trece prin Castagnavizza, căci acolo au și ajuns avantgardele italiene.*

SERVICIU DIVIN

pentru odihna sufletului Principelui Mircea

Brăila, 24 Octombrie

Din inițiativa comandamentului superior al armatei ruseşti din Dobrogea, s'a oficiat azi la catedrala din Brăila un serviciu divin pentru odihna sufletului Prințului Mircea. Slujba bisericească s'a făcut de către Episcopul rus din Reni, înconjurat de preoții ruși și de clerul român, în frunte cu protoereul Didicescu. Au asistat: Generalul Zaharof, comandantul suprem al armatei imperiale ruse din Dobrogea, cu șeful statului-său major și ofițerii ruși aflați în Brăila; generalii Boteanu și Palade, prefectul județului, d. N. Ionescu; președintele comisiunei interimare, d. N. Sgardeli, etc.

Răspunsurile au fost date admirabil de un cor de soldați ruși.

Pioasa solemnitate s'a sfîrșit la orele 12 jum.

Jertfele României

Se vorbește mult azi, în presa europeană—nu numai a Aliaților dar și a dușmanilor—despre România.

Amicii ne laudă, adversarii ne insultă — lucru în toată regula.

Dovadă că lucrul e în regulă, sunt acțiunile noastre și jertfele noastre.

In mai puțin de două luni și jumătate oștirea noastră a invadat cea mai puternică cetate naturală a dușmanilor, a întîmpinat cu bravură extraordinară năvala din Dobrogea; cînd adversarii au tăbărît cu forțe foarte mult superioare asupra armatei noastre, care trecuse munții, retragerea s'a făcut în bună rînduială și pricinuindu-se dușmanului pierderi mai simțitoare de cît acele ce le-am avut noi; mai mult de cît atît, atacul impetuos dela nord și vest a fost paralizat și inamicii nu se pot lăuda nici pînă acum cu vreun succes.

In cadrul timpului și al împrejurărilor nu știm zău dacă vreuna dintre armatele beligerante poate trece la activul său asemenea acțiuni și reacțiuni.

Pe de altă parte poporul nostru și-a păstrat echilibrul sufletesc în tot cursul acestei vijelii—căci a fost adevărată vijelie, cu treceri foarte brusce de la bucurii fără margini la amărăciuni profunde.

Jertfele noastre—le arată lungile și desele liste de morți și răniți.

Spun mult, foarte mult aceste liste pe cari le citim zilnic cu bătaie de inimă toți cei cari avem ființe scumpe în linia de foc.

De la straturile profunde ale națiunei și pînă la cele mai de sus, toate au mii și sute de reprezentanți, dovada participării întregului popor la lupta aceasta.

Mai luminos de cît ori ce o arată aceasta faptul că în abea două luni, doi din cei mai de seamă generali ai noștri au căzut pe cîmpul de glorie.

Și noi n'avem mulți generali, ca Statele cele mari. Fruntașii acestia ai armatei române știu foarte bine că trebue să se cruțe, pentru binele oștirii și al țărei.

Au deci toată dreptatea să ne laude Aliații și să ne insulte dușmanii.

VICTORIILE FRANCO-ENGLEZE

Noi cuceriri franceze

Paris, 24.— La nordul Sommei trupele franceze au făcut cu succes cîteva atacuri în cursul zilei, realizînd, din regiunea dela sud de Transloi pînă la sudul pădurii dela St. Pierre-Vaast, o serie de înaintări apreciabile între Les Boeufs și Sailly-Saillisel. Ele au împins liniile lor cu cîteva sute de metri în direcțiunea Transloy, la est de Sailly-Saillisel.

Au pus mîna pe o tranșee, cucerind cea mai mare parte a satului Saillisel, și au atacat, la sudul acestui sat, din trei părți deodată, pădurea dela est de St. Pierre-Vaast, puternic organizată de germani.

Au înaintat bine, luînd succesiv trei tranșee dușmane, după o luptă înverșunată.

Violente contraatacuri germane au fost respinse cu deosebit succes, cu granata și baioneta.

In cursul acestor acțiuni, francezii au făcut 522 prizonieri, dintre cari vreo 15 ofițeri.
(T. F. F.)

Tot satul Vaux ocupat de francezi

Paris, 24.—Pe țărmul drept al Meusei lupta de artilerie a continuat în regiunea Douaumont.

Francezii au ocupat tot satul Vaux.

*

Pe restul frontului zi relativ liniștită. (T. F. F.)

Atacuri germane respinse

Paris, 25.— Atacurile germane la nord au fost respinse de focul mitralierelor și tirul artileriei franceze, cari au cauzat mari perderi inamicului.

La sud, germanii au reușit să cîștige puțin teren; de asemenea în satul Saillisel.

Pe malul drept al Meusei, bombardare vie a regiunei Damloup.

Nici o acțiune de infanterie. Incolo, liniște pretutindeni.

Comunicat britanic

Karnarvon, 25. — Bombardare inamică în jurul localităței les Boeufs și asupra fermei Destremont și Lesars. In timpul zilei am bombardat linia inamică de la nord de canalul Labassée și din apropiere de Bois Grenier și Messinées.

La nord și sud de Ypres s'a înregistrat activitatea artileriei inamice și a mortierelor de tranșee. Unul din aparatele noastre a atacat și distrus un aeroplan inamic, dar la întoarcere a fost atacat la rîndul său și a căzut în interiorul liniilor inamice. Alte patru aparate nu s'au mai întors. Săptămîna trecută, din cauza unui vînt puternic ce sufla dinspre occident s'au îngreuiat operațiunile noastre aeriene.

Ultimul comunicat oficial britanic cu data de 23 or. 11 și 13 dimineața, anunță că în timpul nopții a fost o ploaie torențială.

In afară de obicinuita acțiune de mortiere de tranșee nu e nimic de raportat.

Francezii progresând la est de Vaux, au ocupat satul Damloup

Paris (fără dată. — La nordul Sommei n'au mai renoit atacurile în contra tranșeelor franceze din pădurea St. Pierre-Vaast. In acest sector francezii au capturat vreo 50 prizonieri.

Noaptea a fost luptă intermitentă de artilerie pe malul drept al Meuzei și bombardament foarte viu în regiunea Douaumont-Vaux și Laufée.

La est de fortul Vaux trupele franceze au progresat în timpul nopții ocupînd satul Damloup, unde au făcut prizonieri.

Nici un eveniment important de semnalat pe restul frontului.

Comunicat britanic: Nimic de semnalat afară de activitatea obișnuită a instrumentelor de tranșee. (T. F. F.).

Evenimentele din Grecia

Spionajul la Atena

Londra, 22. — Corespondentul din Atena al ziarului „Daily News" spune că amiralul du Fournet a declarat președintelui Uniunei lucrătorilor, că el este convins că „Angeliki" cît și „Kiki Hissia" au fost torpilate. Aceasta îi întărește convingerea că Atena cît și Pireul mai sunt și acum pline de spioni germani, cari, după cum crede amiralul, ar fi denunțat plecarea vaselor din port submarinului german. Din această cauză el a dat ordin ca toate persoanele suspecte să fie arestate, de ar fi greci sau străini. El nu va lua în considerație nici o protestațiune a guvernului în contra acestei acțiuni. (A. T. E.).

Un episod din război

Era de santinelă soldatul român, cînd din desișul pădurei se ivește o patrulă de 7 unguri care se năpustește asupra santinelei. Văzînd primejdia, santinela descarcă cele 5 focuri culcînd la pămînt doi, dar ne mai avînd vreme să mai încarce odată, printr'o fericită prezență de spirit, apucă bidonul și, cu el de-asupra capului, se repede spre patrulă răcnind: „stați că vă trăznesc cu bomba asta!"

De frica bombei-bidon, ungurii aruncă armele și ridică mîinile în semn de supunere, iar santinela, cu baioneta la armă, îi conduce plocon șefului de post.

S'a rîs cu poftă de bomba făcătoare de prizonieri a santinelei române.

Subloc. Gh. P.

Eroii noștri

Căpitanul Dragalina
comandantul bateriei citată cu ordin de zi care, în lupta grea cu 28 guri de tun, le-a redus la tăcere, distrugînd 12 din ele și pe celelalte punîndu-le pe fugă cu pierderi mari pentru inamic. E fiul regretatului general Dragalina, și a fost rănit deunăzi.

Sub-locot. Gh. Roată
din reg. 2 de obuziere ușoare, fiind grav rănit într'o luptă unde s'a distins prin bravura lui, e internat azi într'un spital din Capitală.

Sub-locot. Anastase Petrescu
din reg. 78 infanterie, avocat, profesor, a fost grav rănit în Dobrogea unde a luptat vitejește în fruntea batalionului său, în calitate de ajutor, îmbărbătînd trupa.

Pe frontul Oriental

Atacuri inamice respinse în Carpați

Petrograd, 25. — In regiunea dela est de satul Lipitza-Dolna și la vest de satul Slaivetine, dușmanul a luat de mai multe ori ofensiva, voind să pună mâna pe înălțimele strategice, dar toate tentativele sale au fost respinse de focul nostru. Lupta continuă.

In Carpați, la sud de muntele Pnewi, în regiunea înălțimei 5781, dușmanul a atacat de trei ori pozițiunile noastre, dar a fost respins de focul nostru.

In regiunea la 3 km. spre est, inamicul a atacat de două ori pozițiunile unui tînăr dar viteaz-regiment al nostru. Al doilea atac a fost dus pînă în tranșeele noastre, unde inamicul a luat o mitralieră uzată, dar contra-atacul nostru a respins pe dușman și mitraliera a fost reluată.

In regiunea spre sud de muntele Lamuntelu trupele noastre au pus mîna pe o linie de coline, capturînd 8 ofițeri și 386 soldați și luînd 6 mitraliere și 75 lăzi cu muniții.

*

Frontul Caucazului. **Tentativele turcești de a ataca trupele noastre la sud est Oynote, au fost paralizate de focul nostru.**

Pierderile maritime

ale Aliaților în Septembrie

Paris (dată suprimată de cenzură). — După statisticele germane, pierderile maritime ale Aliaților pentru luna Septembrie, se urcă la 141 de vase de o capacitate de 180.000 de tone. Pe de altă parte 39 de vase neutre de o capacitate de 72.000 de tone au fost distruse. Aceasta e cifra cea mai mare care a fost atinsă de la inaugurarea războiului submarin. (Ag. Radio).

MARELE CARTIER GENERAL

Comunicat oficial No. 72

Din 25 Oct. 1916, ora 7 dim.

FRONTUL de NORD și NORD-VEST

Pe granița de Vest a Moldovei, situația neschimbată.

In valea Buzăului, am atacat și am înaintat puțin. S'au luat 88 prizonieri și o mitralieră.

La Tabla-Buții s'a luat o mitralieră.

La Predeluș situația neschimbată.

In valea Prahovei, bombardament intens.

In regiunea Dragoslavelor s'a respins un atac de noapte al inamicului.

Pe stînga Oltului, luptă violentă în curs.

In valea Jiului, acțiuni mici, cu succes pentru noi.

La Orșova, situația neschimbată.

Frontul de Sud

Inamicul a bombardat Giurgiul.

In Dobrogea am progresat spre Sud, pe tot frontul.

SCENE DIN RAZBOI

SUB CLOROFORM!

Cu cît înaintăm în luptă cu atît mai bine ne dăm seamă că ostașii noștri n'au pornit pe front numai supunîndu-se unei oarbe discipline, ci mînați și de simțimîntul îndeplinirei marelui nostru ideal național, ce sta neadormit în pieptul oricărui român.

Numai așa se explică actele ce se săvîrșesc zilnic de către ai noștri pe cîmpul de luptă, acte ce stîrnesc admirația noastră și a lumei întregi.

Asemenea acte nu se pot făptui numai din conștiința îndeplinirei unei datorii ostășești, ci ele trebue să pornească dintr'o adîncă convingere și dintr'un sentiment intern dinainte determinat, ce mînă pe bravii noștri luptători către un țel ce-i electrizează și-i face eroi pentru țara lor.

Iată o nouă pildă despre asta:

La spitalul Gerota a fost adus de pe frontul de luptă căpitanul Corneliu Calotescu, avînd mai multe artere de la un picior rupte, din care cauză sîngele îi curgea în abondență și suferea dureri atroce.

Dar bravul ofițer nu se plîngea, ci suporta martiriul ca un erou.

Cum emoragia de la picior putea să-i fie fatală, doctorii au hotărît să-i coasă arterele chiar îndată după ce a fost transportat la spital.

Dar cum această operație era extrem de dureroasă, medicii au decis să-l cloroformizeze.

O domnișoară doctorandă, care a cloroformizat pe căpitanul Calotescu, îl rugă să numere pînă la 40, cînd narcoticul avea să-și producă efectul.

Atunci căpitanul începu să numere:

— 1, 2, 3, 4... 37, 38, 39...

Cu cît înainta în enunciarea acestor numere, cu atît căpitanul Calotescu devenea mai slab și-și pierdea cunoștința. Așa că, ajungînd la numărul 40, dînsul își pierdu aproape cu desăvîrșire cunoștința. Dar avîntul său patriotic și gîndul său preconcepul pentru îndeplinirea idealului nostru național, îi dădu puterea să mai poată articula cu vocea aproape stinsă:

— 40... Trăiască... România... Mare...

Și căzu în nesimțire.

Chiar sub influența cloroformului, bravul căpitan avu puterea să învingă influența narcoticului și să strige dorul nețărmurit pentru care a mers eroic la luptă și îndeplinirea idealului său: O Românie Mare.

Emil Nicolau

VERDUNUL SI CARPAȚII

Formidabila balanță a războiului european, al cărei echilibru timp de doi ani a stat neclintit între forțele combatante, iată că începe să se încline, încet, dar sigur, cu o sinistră prevestire pentru Germania (Carso, Verdun). Și greutatea aruncată în unul din talerele balanței, care a stricat acest echilibru, e ușor de înțeles că nu este altceva de cît intrarea în război a României și rezistența sa titanică din Carpați.

Recenta victorie de la Verdun este **reflexul** luptelor din Carpați Fiți mîndri, scumpi eroi români, de această strălucită victorie a fraților latini, căci **posibiltatea** ei a fost **determinată** de bravura și sacrificiul vostru sublim din văile Carpaților și de pe cîmpiile Dobrogei.

Orice se va mai întîmpla de aci înainte, victoria va fi de partea noastră. Echilibrul a fost rupt și înclinarea pornită în virtutea unei legi imperioase va continua, fără ca nimic și nimeni s'o mai poată opri. Iar ruperea acestui echilibru, după cum am spus, a fost determinată de acțiunea militară a României în cadrul complicat al războiului european. Acesta e punctul esențial de care va trebui să se țină seamă la masa verde, cînd aspirațiile legitime ale României vor avea să fie îndeplinite.

Să fim dar tari, să înfruntăm cu rezistență și curaj orice furtună a vremilor de azi. Neamul românesc care e constituit dintr'un aluat ales, a trecut prin împrejurări și mai grele și totuși n'a pierit. In el rezidă cu tenacitate războinicele virtuți dacice frămîntate cu nobilele calități latine, cari s'au desvoltat aci în mod fericit, într'o țară bogată și cu o situație geografică prielnică ce i-a dat în totdeauna posibilitatea de a fi ferit în munții săi de încrucișările barbare inferioare.

Nu e mare țara noastră, dar calitatea sa e superioară, după cum nu e mare bobul de aur printre pietrele ordinare. Această calitate a sa nativă îi asigură pentru totdeauna existența sa în viitor. Pietrele, ori cît de mari ar fi ele, cu timpul se macină, se sfărîmă și se distrug, **aurul** însă rămîne neatins în mijlocul nisipurilor frămîntate. Tot astfel barbarii cari au năvălit, s'au războit și au trăit o vreme în preajma noastră, acum au dispărut, pe cînd neamul românesc a rămas întreg și neatins în mijlocul tutulor acestor frămîntări.

Acelaș lucru îl se va întîmpla și azi neamurilor barbare cu cari suntem în război. Aceasta este garanția cea mai sigură a victoriei noastre finale, dedusă din însuși trecutul nostru. Așa dar, orice se va întîmpla și oricari ar fi greutățile prin cari România va trebui să treacă, s'avem credința nestrămutată că în viitor ea va fi aceea ce trebue să fie și să însemne aci în orientul Europei.

M. Zissu, R.-Sărat

Când se dă alarma, nu stați pe străzi sau în curți, ci intrați în case, gangguri sau pivnițe, ca să nu vă primejduiți viața.